

Vec C-749/18

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

30. november 2018

Vnútroštátny súd:

Cour administrative

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

29. november 2018

Odvolateľky, odporkyne v konaní o vzájomnom odvolaní

Akciová spoločnosť B

Akciová spoločnosť C

Spoločnosť s ručením obmedzeným D

Odporkyňa, odvolateľka v konaní o vzájomnom odvolaní:

Administration des contributions directes

I. Predmet sporu a údaje o spore

- 1 Akciová spoločnosť založená podľa francúzskeho práva A (predtým AA), založila v Luxemburskom veľkovoľvodstve dcérsku spoločnosť B, ktorá má sedem dcérskych spoločností „podliehajúcich dani v Luxembursku“ (ďalej len „rezidenti“), v ktorej vlastní viac ako 95 % základného imania. Spoločnosť B a jej sedem dcérskych spoločností si zvolili luxemburský režim daňovej integrácie, v ktorom sa daň vypočítava z konsolidovaného príjmu skupiny spoločností.
- 2 Spoločnosti C a D sú takisto spoločnosti rezidenti, dcérske spoločnosti spoločnosti A založenej podľa francúzskeho práva. Spoločnosť B nevlastní žiadny podiel na základnom imaní týchto dvoch spoločností. Samostatnými listami z 8. decembra 2014 spoločnosti B, C a D požiadali o priznanie nároku na uplatnenie režimu daňovej integrácie od 1. januára 2013 (prvý list) a od 1. januára 2014 (druhý list).
- 3 Odvolávali sa najmä na rozsudok z 12. júna 2014, sca group holding a i., C-39/13 až C-41/13, EU:C:2014:1758 (pozri nižšie; ďalej len „rozsudok sca group holding“).
- 4 Rozhodnutím z 3. februára 2015 Administration des Contributions directes (správa priamych daní, Luxembursko) rozhodla, že režim daňovej integrácie možno uplatniť len s materskou spoločnosťou (vertikálna integrácia), ktorá je daňovým rezidentom Luxemburska. Správa priamych daní teda zamietla žiadosť z dôvodu, že uvedená podmienka nebola splnená, keďže spoločnosť B nemala v spoločnostiach, ktoré sa mali integrovať, žiadny podiel. Spoločnosti B, C a D sa obrátili na tribunal administratif (Správny súd, Luxembursko).
- 5 Medzitým sa zákonom z 18. decembra 2015 upravil režim daňovej integrácie tak, že sa v podstate rozšíril na skupiny tvorené len dcérskymi spoločnosťami (horizontálna integrácia). Zákon výslovne spresňuje, že spoločnosť integrovanej skupiny nemôže súčasne patriť do inej integrovanej skupiny. Tento nový právny režim sa uplatňuje až od zdaňovacieho obdobia roku 2015.
- 6 Rozsudkom zo 6. decembra 2017 tribunal administratif (Správny súd) zamietol žalobu vzťahujúcu sa na zdaňovacie obdobie roku 2013 z dôvodu, že žiadosť z 8. decembra 2014 nebola podaná v požadovanej lehote, teda pred uplynutím zdaňovacieho obdobia roku 2013. Pokiaľ ide o zdaňovacie obdobie roku 2014, tribunal administratif (Správny súd) usúdil, že nepriznanie nároku na uplatnenie daňovej integrácie z dôvodu, že žalujúce spoločnosti nie sú vlastnené materskou spoločnosťou, ktorá je rezidentom Luxemburského veľkovoľvodstva alebo tam má stálu prevádzkareň, nie je v súlade s článkami 49 a 54 ZFEÚ.
- 7 Odvolateľky 15. januára 2018 podali odvolanie na Cour administrative (Odvolací správny súd, Luxembursko). Štát (Luxemburské veľkovoľvodstvo) potom podal

vzájomné odvolanie, ktorým vytyka tribunal administratif (Správny súd), že vyhovel žalobe vzťahujúcej sa na zdaňovacie obdobie roku 2014.

II. Dotknuté ustanovenia

A. Právo Únie

- 8 Kapitola 2 ZFEÚ s názvom „Právo usadiť sa“ obsahuje tieto dve ustanovenia:

Článok 49

„V rámci nasledujúcich ustanovení sa zakazujú obmedzenia slobody usadiť sa štátnych príslušníkov jedného členského štátu na území iného členského štátu. Zakazujú sa aj obmedzenia, ktoré sa týkajú zakladania obchodných zastúpení, organizačných zložiek a dcérskych spoločností štátnymi príslušníkmi jedného členského štátu na území iného členského štátu.

Sloboda usadiť sa zahŕňa aj právo začať vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť, založiť a viesť podniky, najmä spoločnosti v zmysle druhého pododseku článku 54, za podmienok stanovených pre vlastných štátnych príslušníkov právom štátu, v ktorom dochádza k usadeniu sa, pokiaľ ustanovenia kapitoly o pohybe kapitálu nestanovujú inak.“

Článok 54

„So spoločnosťami založenými podľa zákonov členského štátu a ktoré majú svoje sídlo, ústredie alebo hlavné miesto podnikateľskej činnosti v Únii, sa na účel tejto kapitoly zaobchádza rovnako ako s fyzickými osobami, ktoré sú štátnymi príslušníkmi členských štátov.

Spoločnosťami sa rozumejú spoločnosti založené podľa občianskeho alebo obchodného práva vrátane družstiev a iných právnických osôb podľa verejného alebo súkromného práva s výnimkou neziskových spoločností.“

B. Vnútroštátne právo

Luxemburský zákon o dani z príjmu

- 9 Článok 164a stanovuje:

„1. Kapitálové spoločnosti rezidenti..., ktorých aspoň 95 % základného imania vlastní... iná kapitálová spoločnosť rezident... alebo [luxemburská] stála prevádzkareň kapitálovej spoločnosti nerezidenta..., môžu byť na požiadanie daňovo integrované do materskej spoločnosti alebo [luxemburskej] stálej prevádzkarne tak, že sa ich príslušné daňové výsledky konsolidujú s daňovým výsledkom materskej spoločnosti alebo [luxemburskej] stálej prevádzkarne. ...

4. Režim daňovej integrácie možno uplatniť len na základe spoločnej písomnej žiadosti materskej spoločnosti alebo [luxemburskej] stálej prevádzkarne a príslušných dcérskych spoločností. Žiadosť treba podať na správu priamych daní pred koncom prvého zdaňovacieho obdobia doby, pre ktorú sa žiada o uplatnenie režimu daňovej integrácie a ktorá musí trvať aspoň 5 zdaňovacích období...“

- 10 Zákon z 8. decembra 2015 nahradil článok 164a zákona o dani z príjmu nasledovne:

„(1) Na účely tohto článku:

...

5. „integrovaná skupina“ znamená buď skupinu zloženú z integrujúcej materskej spoločnosti a integrovanej(-ých) spoločnosti(-í)..., alebo skupinu zloženú z integrujúcej dcérskej spoločnosti a integrovanej(-ých) spoločnosti(-í)... Člen integrovanej skupiny nemôže súčasne patriť do inej integrovanej spoločnosti. ...“

V článku 7 zákon spresňuje: „Tento zákon nadobúda účinnosť od daňového roka 2015.“

III. Stanoviská účastníkov konania

A. Spoločnosti B, C a D

- 11 Odvolateľky vytýkajú tribunal administratíf (Správny súd), že rozhodol, že žiadosť o priznanie nároku na uplatnenie daňovej integrácie za zdaňovacie obdobie roku 2013 mala byť podaná do konca daňového obdobia roku 2013. Domnievajú sa, že uloženie povinnosti dotknutým spoločnostiam podať žiadosť o horizontálnu daňovú integráciu do konca účtovného obdobia roku 2013 by pre tieto spoločnosti znamenalo nadmerné a neprimerané zaťaženie vzhľadom na zásadu potrebného účinku práva Európskej únie.
- 12 Odvolateľky sa odvolávajú na rozsudok SCA Group Holding. Zdôrazňujú podobnosti medzi holandským režimom, o ktorý ide vo veciach, v ktorých bol vydaný uvedený rozsudok, a luxemburským režimom daňovej integrácie, ktorý existoval pred reformou zavedenou zákonom z 8. decembra 2015, najmä z toho hľadiska, že oba režimy vylúčili horizontálnu daňovú integráciu. Pripomínajú, že rozsudok Súdneho dvora má všeobecnú pôsobnosť a výklad ustanovení práva Únie má účinok nielen pre budúcnosť, ale aj účinok *ex tunc*, takže súd ho uplatní aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred vydaním rozsudku a pritom neuplatní žiadne vnútroštátne ustanovenie, ktoré s ním môže byť v rozpore.
- 13 Odvolateľky tvrdia, že keďže je režim daňovej integrácie, ktorý sa využíval do roku 2015, v rozpore s právom Únie, treba napraviť protiprávne dôsledky tohto režimu, a že je v rozpore so zásadou potrebného účinku práva Únie to, že im nebol priznaný nárok na uplatnenie daňovej integrácie od 1. januára 2013 pod

zámerom, že úplne formálna podmienka, čiže dodržanie stanovenej lehoty na podanie žiadosti, nie je splnená, hoci by sa malo brať do úvahy, že takúto podmienku je so zreteľom na stanoviská luxemburských správnych orgánov a súdov prijatých v roku 2013 mimoriadne obťažné splniť.

B. Štát

- 14 Štát navrhuje potvrdiť rozsudok v časti, v ktorej zamietol žiadosť vzťahujúcu sa na zdaňovacie obdobie roku 2013.
- 15 Naopak vytyka tribunal administratif (Správny súd), že vyhovel žalobe vzťahujúcej sa na zdaňovacie obdobie roku 2014.
- 16 Predovšetkým sa domnieva, že zákon, ktorý vtedy platil, neuvažoval o horizontálnej integrácii medzi dcérskymi spoločnosťami tej istej skupiny. Daňový režim bol upravený až na základe zákona z 18. decembra 2015 tak, že od roku 2015 umožňuje horizontálnu integráciu.
- 17 Štát ďalej zdôrazňuje, že aj keby bolo možné retroaktívne uplatniť zákon z 18. decembra 2015, isté je, že tento zákon stanovuje, že „člen integrovanej skupiny nemôže patriť súčasne do inej integrovanej skupiny“. Podľa štátu zmena úplne klasickej vertikálnej integrácie na horizontálnu integráciu by implicitne viedla k ukončeniu existujúcej skupiny a v druhej fáze by viedla k vzniku novej, daňovo integrovanej skupiny. Zastrešujúca spoločnosť, pilier skupiny, ktorá je v tejto súvislosti rozhodujúca, by preto mala byť nahradená inou zastrešujúcou spoločnosťou, ktorá by odteraz tvorila pilier novovytvorenej skupiny, čo sa v prejednávanej veci nestalo.

IV. Posúdenie Cour administrative (Odvolací správny súd)

A Prvá prejudiciálna otázka

- 18 Luxemburský režim daňovej integrácie je definovaný ako „osobitný režim zdaňovania konsolidovaného príjmu skupiny spoločností“ ustanovený z dôvodov daňovej neutrality. Tento režim umožňuje skupine spoločností konsolidovať svoje daňové výsledky s integrujúcou spoločnosťou tak, že zdaniteľný konsolidovaný daňový výsledok vykáže za všetky spoločnosti integrujúca spoločnosť.
- 19 V prejednávanej veci žiadosť smeruje k tomu, aby sa na spoločnosti C a D uplatnil režim daňovej integrácie so spoločnosťou B ako integrujúcou spoločnosťou. Keďže je nesporné, že spoločnosť uvedená ako posledná nie je materskou spoločnosťou prvých dvoch spoločností, ale rovnako ako ony je dcérskou spoločnosťou A, spoločnosti podľa francúzskeho práva, rezidenta Francúzska a zastrešujúcej spoločnosti skupiny, uvedená žiadosť odvolateľiek smeruje k vytvoreniu horizontálne daňovo integrovanej skupiny medzi dcérskymi

spoločnosťami tej istej materskej spoločnosti nerezidenta, ktorá nemá stálu prevádzkarňu v Luxemburskom veľkovoľvodstve.

- 20 Luxemburská právna úprava vtedy takúto integráciu neumožňovala.
- 21 Tribunal administratif (Správny súd) správne poukázal na rozsudok SCA Group Holding týkajúci sa holandskej právnej úpravy daňovej jednotky vo vzťahu k žiadosti troch spoločností, ktoré mali sídlo v Holandsku, aby sa mohli spojiť do jednej daňovej jednotky, pričom tieto spoločnosti boli vo vlastníctve spoločnosti, ktorá mala sídlo v Nemecku. Tribunal administratif (Správny súd) z neho vyvodil, že podobne ako v prípade dotknutej holandskej právnej úpravy by zákaz, aby materská spoločnosť nerezident, ktorá má sídlo v členskom štáte Európskej únie, vytvorila daňovú jednotku so svojimi dcérskymi spoločnosťami rezidentmi, ako vyplýva z luxemburskej právnej úpravy v znení pred jej zmenou a doplnením zákonom z 18. decembra 2015, bol v rozpore s právom Únie a presnejšie s článkami 49 a 54 ZFEÚ.
- 22 Cour administrative (Odvolací správny súd) sa preto domnieva, že so zreteľom na analýzu dotknutej holandskej právnej úpravy daňovej jednotky, ktorú podal Súdny dvor v rozsudku z 12. júna 2014, existujú vážne pochybnosti o súlade luxemburskej právnej úpravy pred jej zmenou zákonom z 18. decembra 2015 so slobodou usadiť sa, zakotvenou v článkoch 49 a 54 ZFEÚ.

B. Druhá prejudiciálna otázka

- 23 Je pravda, že zákonom z 18. decembra 2015 sa zmenil režim daňovej integrácie zavedením, popri už existujúcom režime vertikálnej daňovej integrácie medzi integrujúcou materskou spoločnosťou rezidentom alebo jej stálou luxemburskou prevádzkarňou a jej dcérskymi spoločnosťami rezidentmi alebo dcérskymi spoločnosťami druhého stupňa rezidentmi, režimu horizontálnej daňovej integrácie medzi integrujúcou dcérskou spoločnosťou a inými dcérskymi spoločnosťami neintegrujúcej materskej spoločnosti, rezidentmi alebo nerezidentmi.
- 24 Na druhej strane sa táto celková zmena začala uplatňovať až „od daňového roka 2015“. Vzhľadom na zásadu zákazu retroaktivity zákona sa Cour administrative (Odvolací správny súd) domnieva, že tieto zmeny nemožno uplatniť nad rámec tejto retroaktivity, ktorá sa formálne vzťahuje na predchádzajúce zdaňovacie obdobia, v danom prípade na zdaňovacie obdobia rokov 2013 a 2014.
- 25 Cour administrative (Odvolací správny súd) sa domnieva, že vertikálna a horizontálna daňová integrácia sú štruktúry, ktoré sa vzájomne vylučujú, takže kombinácia dvoch režimov v daňovo integrovanej skupine je neprípustná, a že zmena jedného režimu na druhý režim vedie k ukončeniu už existujúcej daňovo integrovanej skupiny.

- 26 Z toho vyplýva, že aj v prípade kladnej odpovede na prvú otázku by mal Cour administrative (Odvolací správny súd) dospieť k záveru, že skoršia existencia vertikálne daňovo integrovanej skupiny, v rámci ktorej spoločnosť B plní úlohu integrujúcej zastrešujúcej materskej spoločnosti, bráni tomu, aby sa táto istá spoločnosť stala súčasťou inej horizontálne daňovo integrovanej skupiny, v ktorej by plnila úlohu integrujúcej dcérskej spoločnosti. Cour administrative (Odvolací správny súd) by mal preto potvrdiť nepriznanie nároku na uplatnenie režimu daňovej integrácie z dôvodu, že ak nedošlo k ukončeniu vertikálne daňovo integrovanej skupiny, daňová správa môže právoplatne zamietnuť žiadosť odvolateľiek smerujúcu k vytvoreniu inej horizontálne daňovo integrovanej skupiny zahŕňajúcej spoločnosť B.
- 27 Ako však priznáva samotný štát a ako tiež zdôrazňujú odvolateľky, pri zrušení vertikálne daňovo integrovanej skupiny by sa nedodrжала požadovaná minimálna doba trvania takejto daňovej integrácie, čo by malo za následok opravu samostatných zdanení týchto dcérskych spoločností a spoločnosti B.
- 28 Odvolateľky ďalej správne poukazujú na to, že takéto riešenie by viedlo k ďalšiemu neodôvodnenému rozdielnemu zaobchádzaniu na úkor materských spoločností nerezidentov. Čisto luxemburská skupina spoločností by tak mala možnosť vytvoriť vertikálnu daňovú integráciu, ktorej integrujúcou jednotkou by bola zastrešujúca materská spoločnosť a začlenenie ďalšej sesterskej spoločnosti ďalších dcérskych spoločností do daňovo integrovanej skupiny by sa neposudzovalo ako vytvorenie novej skupiny, ale ako jednoduchá zmena už existujúcej skupiny. Naproti tomu skupine spoločností, ktorej materská spoločnosť by bola nerezidentom, ktorá by rovnako ako v prejednávanej veci musela na účely vytvorenia vertikálnej daňovej integrácie v Luxemburskom veľkovoľvodstve využiť sprostredkujúcu dcérsku spoločnosť ako zastrešujúcu materskú spoločnosť luxemburskej skupiny, by nebolo priznané právo začleniť do existujúcej daňovej integrácie inú sesterskú spoločnosť dcérskych spoločností, a to len z dôvodu, že zastrešujúcou materskou spoločnosťou by bola spoločnosť nerezident.
- 29 Vzhľadom na tieto skutočnosti má Cour administrative (Odvolací správny súd) pochybnosti, či je povinnosť ukončenia už existujúcej vertikálnej daňovej integrácie, ktoré je podmienkou vytvorenia horizontálne daňovo integrovanej skupiny, v súlade so slobodou usadiť sa zakotvenou v článkoch 49 a 54 ZFEÚ. Kládí si otázku, či sloboda usadiť sa neznamená prijať zmenu už existujúcej vertikálne daňovo integrovanej skupiny začlenením sesterských spoločností luxemburskej zastrešujúcej materskej spoločnosti, a či sa tá istá daňovo integrovaná skupina bude považovať za ďalej existujúcu dovedy, kým bude tá istá spoločnosť plniť úlohu integrujúcej spoločnosti, a či je v prípade začlenenia sesterských spoločností do skupiny irelevantné, či táto spoločnosť zmení svoju úlohu integrujúcej materskej spoločnosti na úlohu integrujúcej tuzemskej dcérskej spoločnosti, pokiaľ bude táto spoločnosť naďalej integrujúcou spoločnosťou, na úrovni ktorej sa budú konsolidovať všetky výsledky daňovo integrovanej skupiny.

C. Tretia prejudiciálna otázka

- 30 V prípade kladnej odpovede na prvé dve otázky by bol Cour administrative (Odvolací správny súd) povinný zabezpečiť úplnú účinnosť práva odvolateľiek stať sa členom už existujúcej daňovo integrovanej skupiny, ktoré im priznal Súdny dvor na základe článkov 49 a 54 ZFEÚ, a zároveň neuplatniť hmotnoprávne podmienky právnej úpravy, ktoré by neboli v súlade s právom Únie.
- 31 Treba konštatovať, že odvolateľky musia naďalej spĺňať procesné podmienky a pravidlá, a najmä zákonnú lehotu na podanie žiadosti pred uplynutím bežného roka. Pokiaľ ide o zdaňovacie obdobie roku 2014, odvolateľky dodržali túto lehotu a žiadosť z 8. decembra 2014 podali pred koncom zdaňovacieho obdobia uvedeného roku, čiže 22. decembra 2014. Pokiaľ ide o zdaňovacie obdobie roku 2013, Cour administrative (Odvolací správny súd) potvrdil konštatovanie tribunal administratif (Správny súd), podľa ktorého nebola žiadosť daňovej správe doručená v lehote. Žiadosť bola totiž podaná 22. decembra 2014, hoci mala byť daňovej správe doručená do konca zdaňovacieho obdobia roku 2013.
- 32 Cour administrative (Odvolací správny súd) pripomína hlavné zásady vyjadrené Súdnym dvorom v oblasti vrátenia daní vybraných v určitom členskom štáte v rozpore s právnymi predpismi Spoločenstva najmä v rozsudku z 8. marca 2001, metallgesellschaft a i. (C-397/98 a C-410/98, EÚ:C:2001:134). Uvádza však, že táto judikatúra Súdneho dvora upravuje otázky týkajúce sa žalôb daňovníkov o vrátenie už vymeraných a zaplatených daní, avšak ktorých výber bol neskôr uznaný ako nezlučiteľný s právom Únie.
- 33 Odvolateľky však správne tvrdia, že k náprave porušenia práva Únie by mohlo dôjsť aj skôr než k vráteniu nezákonne vybraných daní, prostredníctvom skoršieho priznania nároku na uplatnenie daňového režimu, ktorý mal spočiatku v rozpore s právom EÚ užší rozsah, a že takéto riešenie by sa mohlo ľahko uplatniť a bolo by tak najúčinnjším riešením na odstránenie protiprávných dôsledkov porušenia práva Únie.

V. Prejudiciálne otázky

- 34 Cour administrative (Odvolací správny súd, Luxembursko) preto kladie Súdnemu dvoru tieto tri otázky:
1. Majú sa články 49 a 54 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu týkajúcej sa režimu daňovej integrácie, ktorá na jednej strane umožňuje konsolidáciu daňových výsledkov spoločností tej istej skupiny, pričom dovoľuje výlučne vertikálnu daňovú integráciu medzi materskou spoločnosťou rezidentom alebo tuzemskou stálou prevádzkarňou materskej spoločnosti nerezidenta a jej dcérskymi spoločnosťami rezidentmi, a ktorá na druhej strane rovnakým spôsobom bráni výlučne horizontálnej daňovej integrácii len dcérskych spoločností tak materskej spoločnosti nerezidenta, ktorá nemá

tuzemskú stálu prevádzkareň, ako aj materskej spoločnosti rezidenta alebo nerezidenta, ktorá má tuzemskú stálu prevádzkareň?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, majú sa články 49 a 54 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tej istej právnej úprave členského štátu týkajúcej sa režimu daňovej integrácie, a najmä prísnemu oddeleniu režimu vertikálnej integrácie (medzi zastrešujúcou materskou spoločnosťou a jej priamymi alebo nepriamymi dcérskymi spoločnosťami) a režimu horizontálnej integrácie (medzi dvomi alebo viacerými dcérskymi spoločnosťami rezidentmi zastrešujúcej materskej spoločnosti, ktorá sa nezúčastňuje daňovej integrácie) na základe tejto právnej úpravy, a z nej vyplývajúcej povinnosti najprv ukončiť už existujúcu vertikálnu daňovú integráciu a až potom môcť vytvoriť horizontálne daňovo integrovanú skupinu, a to za predpokladu,

- že vertikálna daňová integrácia so zastrešujúcou integrujúcou materskou spoločnosťou na vnútroštátnej úrovni, ktorá je rezidentom dotknutého členského štátu (súčasne predstavujúcou sprostredkujúcu dcérsku spoločnosť vo vzťahu k hlavnej materskej spoločnosti, ktorá je rezidentom iného členského štátu) a dcérskymi spoločnosťami rezidentmi zastrešujúcej materskej spoločnosti bola vytvorená už skôr z dôvodu, že právna úprava dotknutého členského štátu umožňovala len vertikálnu daňovú integráciu, aby bolo možné priznať nárok na uplatnenie režimu bez ohľadu na to, či má zastrešujúca materská spoločnosť sídlo v inom členskom štáte,
- že sesterským spoločnostiam integrujúcej zastrešujúcej materskej spoločnosti z dotknutého členského štátu (a teda aj dcérskym spoločnostiam zastrešujúcej materskej spoločnosti, ktorá je rezidentom iného členského štátu) sa odopiera právo na uplatnenie existujúcej daňovej integrácie z dôvodu založeného na vzájomnej nezlučiteľnosti oboch režimov daňovej integrácie – vertikálnej a horizontálnej a
- že zahrnutie uvedených sesterských spoločností do rozsahu konsolidácie daňových výsledkov medzi spoločnosťami skupiny by znamenalo ukončenie už existujúcej vertikálnej daňovej integrácie – s negatívnymi daňovými dôsledkami, ktoré sú s ním spojené z dôvodu nedodržania minimálnej doby trvania integrácie ustanovenej vnútroštátnou právnou úpravou – a vytvorenie novej horizontálnej daňovej integrácie, aj keď by integrujúcou spoločnosťou rezidentom (na úrovni ktorej by sa konsolidovali daňové výsledky daňovo integrovaných spoločností) bola stále tá istá spoločnosť?

3. V prípade kladnej odpovede aj na druhú otázku, majú sa články 49 a 54 ZFEÚ v spojení so zásadou potrebného účinku práva Únie vykladať v tom zmysle, že bránia tej istej právnej úprave členského štátu týkajúcej sa režimu daňovej integrácie, a najmä uplatneniu lehoty, podľa ktorej musí byť akákoľvek žiadosť o priznanie nároku na uplatnenie režimu daňovej integrácie bezpodmienečne podaná na príslušný orgán pred koncom prvého zdaniteľného obdobia, pre ktoré sa požaduje uplatnenie tohto režimu, a to za predpokladu,

- že podľa kladných odpovedí na prvé dve otázky táto právna úprava vylúčila spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný so slobodou usadiť sa, horizontálnu daňovú integráciu medzi výlučne dcérskymi spoločnosťami tej istej materskej spoločnosti a zmenu existujúcej vertikálne daňovo integrovanej skupiny prostredníctvom začlenenia sesterských spoločností integrujúcej spoločnosti do skupiny,
- že vnútroštátna správna prax a judikatúra dotknutého členského štátu boli pred uverejnením rozsudku [Súdneho dvora Európskej únie] z 12. júna 2014 (spojené veci C-39/13, C-40/13 a C-41/13) ustálené v zmysle uznania platnosti uvedenej právnej úpravy,
- že po uverejnení rozsudku z 12. júna 2014 a pred koncom roka 2014 viaceré spoločnosti podali žiadosť o pripojenie k existujúcej daňovo integrovanej skupine prostredníctvom umožnenia horizontálnej daňovej integrácie s integrujúcou spoločnosťou existujúcej skupiny, pričom sa odvolávali na rozsudok z 12. júna 2014, a
- že táto žiadosť sa vzťahuje nielen na zdaňovacie obdobie roka 2014, stále prebiehajúce v čase podania žiadosti, ale aj na predchádzajúce zdaňovacie obdobie roka 2013, počínajúc ktorým zúčastnené spoločnosti spĺňali všetky hmotnoprávne podmienky zlučiteľné s právom Únie na priznanie nároku na uplatnenie režimu daňovej integrácie?